

רע"פ 4526/20 - עמותת בית הכנסת י.ב שבטי ישראל, אלירם מוכתר נגד מדינת ישראל, הוועדה המקומית לתכנון ולבניה ראשון לציון

בבית המשפט העליון

רע"פ 4526/20

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשים: 1. עמותת בית הכנסת י.ב שבטי ישראל

2. אלירם מוכתר

נ ג ד

המשיבות: 1. מדינת ישראל

2. הוועדה המקומית לתכנון ולבניה ראשון לציון

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עתפ"ב 56074-01-20 מיום 23.6.2020 שניתן על ידי השופט העמית א' יעקב

בשם המבקשים: עו"ד שלומי סהר

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט העמית א' יעקב) בעפת"ב 56074-01-20 מיום 23.6.2020, בגדרו נדחה ערעור המבקשים על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים בראשון לציון (השופטת ר' ארד) בבב"נ 45979-08-19 מיום 14.1.2020.

עמוד 1

2. ביום 12.8.2019, הוצא צו הריסה מנהלי למבנה ששימש את המבקשת 2, עמותת בית הכנסת י.ב. שבטי ישראל (להלן: העמותה), שהוקם על קרקע ציבורית, בסמוך לבית כנסת שבניהולה (להלן: המבנה). העמותה הגישה בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה, וזו נדחתה בהחלטת בית המשפט לעניינים מקומיים (השופט י' פת) מיום 26.8.2019. בקשה לעיון חוזר נדחתה אף היא בהחלטת בית המשפט (השופטת ר' ארד) מיום 7.10.2019.

משכך, נערכה המשיבה 2, הוועדה המקומית לתכנון ולבניה ראשון לציון (להלן: הוועדה) לביצוע צו ההריסה ביום 5.12.2019, ואולם, מחמת התבצרותם של אנשים מטעם העמותה במבנה, נמנע ממנה להרוס אותו.

נוכח האמור, הגישה הוועדה בקשה להארכת המועד לביצוע צו ההריסה ב-60 ימים.

3. ביום 14.1.2020, קיבל בית המשפט לעניינים מקומיים (השופטת ר' ארד) את הבקשה, תוך שדחה את טענת המבקשת שלפיה הוועדה לא קיימה את חובת ההיוועצות בכתב טרם בקשתה להארכת תוקפו של צו ההריסה, בהתאם לסעיף 225(ב) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: החוק). נקבע כי עסקינן בהארכת תוקפו של צו מנהלי שהוצא מלכתחילה כדין, וכי מכל מקום, בנסיבות ענייננו, די בהיוועצות האלקטרונית שהוכח כי הוועדה ביצעה.

4. ערעור המבקשת לבית המשפט המחוזי נדחה.

בית המשפט המחוזי קבע כי אומנם לא קוימה חובת ההיוועצות בכתב כנדרש, ואולם העיכוב בביצוע צו ההריסה נבע מפעולותיהם של אנשי העמותה, שהתבצרו במבנה שלא כדין, ומנעו את הריסתו.

בנסיבות אלו, נקבע כי די בכך שהתקיימה התייעצות מהותית "באמצעות חילופי הודעות במייל ובווטסאפ" כדי להאריך את תוקפו של צו ההריסה. זאת, מפני שבנסיבות דנן, לנוכח התבצרות אנשי העמותה באופן שמנע את פינוי המבנה, גובר העקרון של שמירה על שלטון החוק, כמו גם העקרון שלפיו לא ייצא חוטה נשכר.

עם זאת, בהסכמת הוועדה עוכב ביצוע צו ההריסה ב-90 ימים.

5. מכאן הבקשה שלפניי, בגדרה מודים המבקשים בכך שמדובר בבניה בלתי חוקית, אך טוענים כי נפל בהליך הוצאת צו ההריסה פגם מינהלי חמור, המצדיק את ביטולו. המבקשים מוסיפים, כי ברשות הוועדה כלים חמורים פחות להתמודדות עם הבניה הבלתי חוקית, וכי היה עליה לעשות שימוש באותם כלים חלף הפעלת האמצעי החמור של צו ההריסה.

המבקשים הדגישו, כי פסק דינו של בית המשפט המחוזי "מרוקן מתוכן" את התנאי השלישי הקבוע בסעיף 229 לחוק, שלפיו על בית המשפט לבטל צו הריסה מנהלי אף אם התקיימו הדרישות למתן הצו - אם שוכנע כי נפל בו פגם המצדיק את ביטולו.

6. דין הבקשה להידחות.

כידוע רשות ערעור "בגלגול שלישי" לא תינתן אלא במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות ציבורית, או כאשר עולה חשש כי נגרם למבקש עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני (רע"פ 8232/19 שקיראת נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (23.12.2019)).

הבקשה דנן אינה נמנית עם מקרים חריגים אלו. טענתם של המבקשים ממוקדת כל כולה בנסיבות עניינם הפרטני, ולא מצאתי כי מתעוררת בעניינם שאלה משפטית עקרונית המצדיקה מתן רשות ערעור. די בכך לדחות את הבקשה.

7. למעלה מן הצורך, סבורני כי בנסיבות המקרה דנן, לא נפל כל דופי בהחלטה להאריך את תוקפו של צו ההריסה שהוצא נגד המבנה.

המבקשים מודים כי "ענייננו בבניה בלתי חוקית", ואף אינם חולקים על הקביעה שלפיה הוועדה נאלצה לבקש את הארכת המועד לביצוע צו ההריסה נוכח ההתבצרות במבנה, ולאחר שבית המשפט לעניינים מקומיים דחה את בקשתם לעיכוב ביצוע צו ההריסה.

בנסיבות אלו, בדין נקבע, כי המבקשים שגרמו בחטאם לעיכוב ביצועו של צו ההריסה, לא ייצאו נשכרים מכך, וכי דין טענותיהם נגד הארכת תוקפו של הצו להידחות.

8. הבקשה נדחית אפוא. ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה.

ניתנה היום, כ"ג בתמוז התש"ף (15.7.2020).

ש ו פ ט

02J02.docx_20045260